

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta
Bindu

A Gopal Jiu Kiadó kéthetente megjelenő mini e-magazinja

52. szám | *Aparā Ekādaśī* | 2023. május 15.

Az Együttműködés A Létezésünk Alapja – 2. Rész

Ő Isteni Kegyelme
A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Akárki legyen, ha önként Kṛṣṇa vágyának megfelelően cselekszik, annak Kṛṣṇa nagyon mohón fog válaszolni e hívásra. Ő azért szállt alá, hogy a *Bhagavad-gītāt* tanítsa, hogy együttműködésre kérjen bennünket, és bárki, aki így tesz, az áldott lesz! Ott San Franciscoban ti fiúk és lányok mindannyian együttműködtök Kṛṣṇával, s ezért dolgoztok együtt harmónikusan. Az egyetértés Kṛṣṇa-tudatot jelent. Kṛṣṇa-tudat nélkül a világban nem lehet harmónia.

Levél Jayanandának.
1967. szeptember 16.

Örömmel értesültem arról, hogy a templomotokban minden nagyon harmónikusan zajlik. Ez annak a jele, hogy szépen végzitek a Kṛṣṇa-tudatos kötelességeiteket.

Levél Pradyumnának.
1969. július 15.

A Kṛṣṇa-tudat a Kṛṣṇával történő teljes együttműködést jelenti, Kṛṣṇa pedig Ő Maga és minden, ami a környezetében van. Erre mindig emlékeznünk kell. Ez ugyanolyan, mint amikor egy fáról beszélünk, akkor az magába foglalja a gyökeret, a törzset, az ágakat, a leveleket és a virágokat, vagyis mindent. Ezért Kṛṣṇát szeretni azt jelenti, hogy Őt a Nevével, a hírnevével, a tulajdonságaival, a társaival, a lakhelyével és a *bhaktáival* együtt szeretjük.

Levél Yamunának.
1970. március 2.

Most növekszik a mozgalom, és ha együttműködve dolgozunk, akkor az erőnk is növekedni fog. S ekkor e missziót nem lehet majd a fejlődésében megállítani!

Levél Candanacaryának.
1970. március 2.

Mindig Kṛṣṇa-tudatosan és bármiféle önző motiváció nélkül dolgozzatok együtt, s így a Kṛṣṇa-tudatos élet tökéletes szintje felé vezető fejlődésetek garantált!

Levél Krishna dāsának.
1970. november 15.

Az istentestvérek közötti kapcsolatoknak nagyon őszintének és örömtelinek kell lenniük, különben az intézmény jövője nem igazán ígéretes.

Levél Tamala Krishnának.
1969. október 1.

A központok közötti túlzott versengés nem jó! A hangsúlyt az együttműködésre, nem pedig a versengésre kell helyezni!

Levél Amoghának.
1972. május 9.

Kérlek, végezzétek a kötelességeteket együtt, a

közöttetek meglévő békés hangulat bármiféle megszakítása nélkül! A világban a mozgalmunkat a békés légkörre alapozva mozdítjuk előre, és ha mi magunk valami kis zavart mutatnánk, az nem lenne túl jó példa! Ezért mindenkinek elnézőnek, toleránsnak, és együttműködőnek kell lennie.

Levél Janakinak
1969. január 18.

Most minden tanítványomnak közösen kell dolgoznia, és együttműködve kell terjesztenetek ezt a *saṇkīrtana* mozgalmat. A közösségünk olyan, mint egy nagy család, a kapcsolatainknak pedig a szeretetre és a bizalomra kell épülniük. Le kell mondanunk a harcos szellemiségről és a továbblépéshez használniunk kell az intelligenciánkat. El kell, hogy fogadd az istentestvéreid segítségét!

Levél Upendrának
1970. augusztus 6.

Az a kérésem, hogy próbáld meg követni a helyi autoritásokat, a templomvezetőt, a GBC-t. Szépen működj velük együtt! A mozgalmunk a szeretetre és a bizalomra épül, ha viszont nem működünk együtt, akkor hol van ez a szeretet és bizalom? Nagyon szigorúan kövesd az összes szabályt és előírást, *japázz* tizenhat kört, vegyél részt a leckén és a *maṅgala-āratin* és minden rendben lesz!

Levél Krishnavesának.
1975. január 16.

Úgy fogjátok megmutatni, mennyire szerettek, hogy milyen mértékben működtök együtt az eltávozásom után az intézmény fenntartásában.

Śrīla Prabhupāda Līlāmṛta.
52. fejezet

A Férj Kötelessége

Epizódok Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura életéből

Egyszer Śrīla Bhaktisiddhānta Prabhupāda Orisszában utazott néhány tanítványával. Amikor egyik nap ment vissza a Sākṣī Gopāla templomból, néhány koldus alamizsnát kért a Śrīla Prabhupāda társaságában lévő családos *bhaktáktól*, de egyikük sem adott nekik semmit. Śrīla Prabhupāda ezt látva megállt, leült és elkezdett a családos férfiak kötelességéről beszélni. A beszéde közben mondta a következőket:

Ha a családos emberek azt gondolják: „A pénzemből, amire úgy tekintek, hogy az Kṛṣṇáé, nem fogok adni ezeknek a szegény szerencsétleneknek," akkor azzal valójában csak a mások iránti együttérzésük hiányát, a kegyetlenségüket és a hitványságukat mutatják meg. Nem szabad, hogy azt gondolják, a szegény embereknek adományozni gyümölcsöző cselekedet! Ez a fajta cselekvés teszi a szívüket keménnyé és okozza azt, hogy a mohóságtól kell szenvedniük. Ennek eredményeképp nem akarják majd költeni a pénzüket, még a Legfelsőbb Úr odaadó szolgálatára sem, ami pedig az élet végső célja. Ez vonzani fogja a szolgálat során elkövetett sértéseket. Śrī Gaurasundara azért, hogy az ilyenfajta csaló és bűnös elképzeléstől megmentsen minket, a családos emberként végzett kedvtelései során pénzt és más dolgokat is adott a szegényeknek. Csak az Úr kegyéből rendelkezünk azzal a pénzzel, amink van. Ha ebből valamennyit adunk a kéregető szegényeknek, akkor az nem pazarlás, hanem a pénz megfelelő felhasználása. Minden megházasodott Vaiṣṇava elengedhetetlen kötelessége, hogy másoknak *prasādamot* adjon. Még ha ezek az emberek a saját rossz *karmájuk* következtében lettek szegények, akkor is az Úr családjának tagjai, ezért minden őszinte családos ember dicsőséges kötelessége, hogy segítsen rajtuk!

Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura beszélgetése Major Rana N. J. Bahadurral. 1935. június 14.
In: The Harmonist. XXXI. évfolyam, 21. szám, 1935. június 27.

A Tudakozódás Kezdete

Śrīla Saccidānanda Bhaktivinoda Ṭhākura

jayati saccidānanda rasānubhava vigrahaḥ
procyate saccidānandānubhūtiryat prasādataḥ

Minden dicsőséget Śrī Kṛṣṇa Caitanyának, az Istenség Legfelsőbb Személyiségének, Akinek formája a nyugvó öröklét, tudás és boldogság és a nektár íze. Az Ő kegye által íródott e könyv, melynek alcíme: Az örökké létező transzcendentálisan boldog legfelsőbb megvalósítása.

ko 'haṁ vā kim idaṁ viśvam āvayoḥ ko 'nvayo dhruvam
ātmānaṁ nivṛto jīvaḥ pṛcchati jñāna-siddhaye

A tudással nem rendelkező feltételekhez kötött lélek hajlik arra, hogy a következőképp érdeklődjön: „Ki vagyok? Mi ez a világ? Milyen kapcsolatban vagyok ezzel a világgal?”

A szerző magyarázata

Az emberi lények születésük után hosszú idővel megtanulják, hogyan juthatnak hatékonyan az érzéktárgyakról szóló tudáshoz. Az érzékek által észlelt evilági tárgyak neve *viṣaya*. A gyermek, ahogyan érzékeinek ereje növekszik, úgy válik egyre tudatosabbá a világ tárgyairól. S mivel valami ízt is tapasztal, így a világ magába szívja. E vonzalma révén az élőlény aztán másra sem gondol és csak ezért cselekszik. Az emberi elmét az állandó társai, vagyis a hang, az érintés, a forma, az íz és az illat fokozatosan szolgájukkát teszik. Így merülnek el az emberi lények az érzéktárgyak világába. Ha valaki elég szerencsés, hogy arra gondoljon: „A halál el fog jönni, s amikor ez megtörténik, a kapcsolatom az érzéktárgyak világával meg fog szűnni,” akkor elfordul a világtól és sóvárogva meg akarja tudni az igazat azt kérdezve: „Ki vagyok én, aki e világot érzékelem? Mi ez a világ, és mi vele a kapcsolatom?”

ātmā prakṛti-vaicitryād dadāti citram uttaram
sva-svarūpa-sthito hy ātmā dadāti yuktam uttaram

Eltérő természetük miatt azok, aki e kérdéseket felteszik, a válaszok széles skáláját kapják. Csak egy olyan lélek éri el az igaz választ, aki tiszta helyzetben van.

A szerző magyarázata

A ragaszkodással nem rendelkező személyek e három kérdésére a benn lakozó lélek, az *ātmā* válaszol, s e válaszokat összegyűjtve a vallás tudományaként vagy filozófiájaként ismerjük. Indiában a lelki tudás eredeti forrásai az önmegnyilvánult kinyilatkoztatott szentírások, a Védák. Ebben az országban olyan filozófiák – a *nyāya*, a *sāṅkhya*, a *pātañjala*, a *vaiśeṣika* és a *karma-mīmāṁsā* – is megválaszolják e kérdéseket, melyek rosszul értelmezik a védikus tanításokat és vannak olyanok is – mint a buddhizmus és a *cārvāka* –, melyek nyíltan szembeszegülnek a védikus tanításokkal. Más filozófiák, mint a materializmus, a pozitivizmus, a szekularizmus, a pesszimizmus, a szkepticizmus, a panteizmus és az ateista filozófia más országokban, Kínában, Görögországban, Perzsiában, Franciaországban, Angliában, Németországban és Olaszországban terjedtek el.

Sok filozófus alkalmazta a logikát Isten létezésének bizonyítására. Más helyeken azt hirdették, hogy az embernek csak hinnie kell Istenben és imádnia kell Őt. Az ilyen, a hitre alapuló vallások kétfélék. Vannak, amelyek azt állítják, eredetileg Istentől származnak, míg mások az egyén Istenbe vetett hitében gyökereznek. Teizmusnak nevezzük azon vallásokat, melyek a hitből származnak. E hitrendszerre és szentírásra alapuló, Isten által adott vallások közé tartozik a kereszténység és a mohamedán vallás is.

A korábban említett három kérdésre a válaszok kétfélék lehetnek: egy tiszta helyzetben lévő lélek által adott karakterisztikus válasz illetve az összes többi ember által adott, igen sokféle válasz. Felmerülhet a kérdés, hogy ha a válaszok a bennünk lakozó lélektől, az *ātmától*, a homogén elvtől származnak, akkor miért nincs mindegyik kérdésre csak egyetlen válasz? Valójában mindenki, aki tiszta helyzetben van, ugyanazt fogja válaszolni, de azok, akik az anyagi világba zuhantak, nem a tiszta helyzetben vannak. Az anyagi világ nem az igazi otthonuk, ez csak egy, az anyagi illúzióból született világ. A Legfelsőbb Igazság, a *para-tattva* rendelkezik egy lelki erővel, a *parā-śaktival*. E lelki energia árnyéka az illúzió energiája, a *māyā-śakti*. E *māyā-śakti* az anyagi világ anyja. Az e világban lévő lelkek pedig sajátjuknak fogadják el a *māyā* által felkínált sok-sok különféle tulajdonságot. A lélek eredeti tulajdonságai visszahúzódnak és a tulajdonságok egy bizonyos keverékét illetve egy, a *māyā* által nyújtott azonosságot fogad el. Így azonosítja magát a lélek az anyaggal. A lelki lény elméjében a lelki és az anyagi elképzelések ily módon keverednek igen változatosan. Mindegyik lélek az anyagi tulajdonságok különböző keverékét elfogadva, tévesen az anyaggal azonosítva önmagát rendelkezik a fenti kérdésekre adott saját válaszaival, s ez az a folyamat, ahogyan a válaszok hatalmas változatossága megnyilvánul. Ahol él, annak az országnak a hagyományai, a tevékenységei, az ételei, a nyelve, az emberek gondolkodásmódja és saját társai által befolyásolva válaszolják meg e három kérdést az evilági lelkek oly sokféleképp. Az idő, a hely és a körülmények keveredése a jellemek széles skáláját hozza létre. Először is a lelkek különféleképp kerülnek kapcsolatba az anyaggal. E különböző

kapcsolatba kerülések adják a jellemek változatosságának egy csoportját. Másodszor pedig a különböző országok, nyelvek és családok, illetve más körülmények hozzátesznek ehhez egy újabb csoport változatosságot, s így a jellemek változatosságai összeszorzódnak. Csak az képes megérteni e változatosságot, aki elutazott minden egyes országba, megtanult minden nyelvet és tanulmányozta minden egyes ország történelmét. Itt most e változatosságnak csak az irányát mutatom meg, mivel ennél többet tenni igen nehéz feladat lenne.

Az élőlények által adott kétféle válaszok közül csak az egyik az igaz. A másik a különféle filozófiai nézeteknek megfelelő válaszok sokfélesége. E sokféle választ két csoportra bonthatjuk, az egyiket *jñānának*, a másikat pedig *karmának* nevezve. „Amikor azt mondod, igaz válasz (*yukta*), akkor azt sejteted, hogy a logikát (*yukti*) fogadod el az igazság megismerésének eszközeként. Ebben az esetben viszont miért nem fogadod el a válaszok hatalmas változatosságát, amit maga a logika kínál?” – kérdezhetné valaki. Erre a tiltakozásra én a következőt válaszolom: „A lelki logika nem függ a válaszok sokféleségét felkínáló anyagi logikától. Ezért amikor a logika (*yukti*) és az igazság (*yukta*) szavakat használom, akkor arra a logikára és igazságra hivatkozom, amit az anyag érintése alól felszabadult személyek fogadnak el, s e logika és igazság megfelelően különbséget tesz az anyag és a lélek között. Az anyagi logika, ami az anyagban keres menedéket, mindig a következtetések széles skálájához vezet. Csak egy felszabadult lélek, aki eredeti lelki formájában van képes átadni az igazságot, a valódi logikus választ.”

A válaszok sokféleségében van egy csoport, amit *jñānának* nevezünk. Az anyaggal kapcsolatba került lélek a *jñānát* felhasználva próbálja meg megkülönböztetni a lelket az anyagtól. Amikor pozitívan beszél (*anvaya*), a *jñāna* az anyag felsőbbrendűségét ismeri el azt állítva, hogy az minden létező kezdet nélküli forrása. Amikor pedig negatívan szól (*vyatireka*), a *jñāna* azt állítja, hogy az anyag elpusztíthatatlan, mivel mindössze a Legfelsőbb *brahman*, aki nem rendelkezik energiával (*niḥśakti*) egy átalakulása. Azok, akik a *karmát* követik, azt mondják, nincs Isten, s ezért az élőlényeknek anyagi tetteket kell végezniük. A tiszta *jñānának* és *karmának* megvan a helye a tiszta lelki szeretetben és a lelki tettekben. Mindkettő része a három kérdésünkre adott igaz válaszoknak. E könyv későbbi részeiben, ahol az odaadó szolgálatról (*bhakti*) írunk, elmondjuk majd ezt is. Mivel természetükből eredően anyagiak, a szavak nem képesek teljes mértékben bemutatni a lelki igazságot.

Forrás

– Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura: *Tattva-Viveka, Tattva-Sutra, Amnaya-Sutra* Angol fordítás: Sri Nityananda Brahmacari Sree Gaudiya Math. Madras. 1979.

– Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura: *Tattva Viveka.* Angol fordítás: Kuśakratha Dāsa. Krishna Books. Culver City, California.

Hamis Guruk

Śrī Gauḍīya Kaṇṭhahāra – részlet

paricaryā-yaśo-lipsuḥ śiṣyād gurur na hi

Aki azért fogad el tanítványokat, hogy azok szolgálják őt és hogy híressé váljon, az nem alkalmas arra, hogy *guru* legyen.

Viṣṇu Smṛti

guravo bahava santi śiṣya-vittāpahārakāḥ
durlabhaḥ sad-gurur devī śiṣya-santāpahārakaḥ

Sok *guru* csak kihasználja és kizsálmányolja a tanítványait. Arra használják őket, hogy nemi vágyukat kielégítsék és hogy vagyont halmozzanak fel, de egy *sad-guru*, Aki nagyon ritka, képes a tanítványai szenvedéseit elvenni.

Padma Purāṇa

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

Kéthetente megjelenő ingyenes e-magazin

Kiadja: Gopal Jiu Kiadó
Sri Krishna Balarama Mandir
National Highway No. 5
IRC Village
Bhubaneswar, Odisha, India 751015
Email: katha@gopaljiu.org
Website: www.gopaljiu.org

A Gopal Jiu Kiadó a Krisna-tudatú Hívők Nemzetközi Közösségének (ISKCON) része. ISKCON Alapító-*Ācārya* Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Magyar változat: Japablog